

BANJALUČKE LEGENDE: Ismet Bekrić, uvijek vjeran svojoj Banjaluci!

05/08/2010 12:58 by Administrator

Dovoljno je reÄti 'Nosim te u srcu, Äuvam te u duÄi, pjevam samo tebi mojoj Banjaluci', i brojni BanjaluÄani pomisliÄe na Ismeta BekriÄa, banjaluÄku legendu, pjesnika, dramskog pisca i novinara. Najnoviji nastavak rubrike 'BanjaluÄke legende' posveÄujemo upravo ovom Äovjeku, Äija djela sjeÄaju na vremena radosti djetinstva, Äkolskih dana i bezbriÄnosti, te odiÄu njegovom velikom ljubavlju - Banjalukom...

Iako je za viÄe od Äetrdeset godina stvaralaÄtva dobio bezbroj nagrada, Ismet BekriÄ istiÄe da mu je nagrada "Nasiha KapidÄiÄ HadÄiÄ Vezeni most", za ukupan autorski opus i domete u poeziji za djecu, dodijeljena u sklopu manifestacijeÄ "Susreti BanjaluÄana - Vezeni most 2010",Ä posebno draga.

Vjerovatno i najdraÄa, jer nosi ime po njegovoj nekadaÄnjoj profesorici u banjaluÄkoj Gimnaziji, najznaÄajnijoj bosanskohercegovaÄkoj pjesnikinji i knjiÄevnici, i zbog Äinjenice daÄ mu je ovo vrijedno priznanje uruÄeno u baÄiti Nasihine rodne kuÄe, gdje je nekada, kao gimnazijalac Äesto dolazio sa drugovima.

Mada ima bogat pjesniÄki opus, to veÄe u baÄiti rodne kuÄe, prema sopstvenom priznanju, BekriÄ nije mogao odoljeti, a da ne izgovori jednu od svojih najpoznatijih pjesama 'OÄev kaput'. Pjesma, koja je odavno uÄila u antologiju, nikoga nije mogla ostaviti ravnoduÄnim. Iako je bila prisutna generacijska razlika, mnogi su 'OÄev kaput' znali iz svojih Äkolskih Äitanki, a primjeÄeno je da su neki sa autorom izgovarali ove prekrasne stihove.

Ä timung sjeÄanja na lijepa vremena radosti djetinstva, Äkolskih dana i bezbriÄnosti u svojoj Banja Luci, koje jeÄ BekriÄ upriliÄio sa joÄ nekim od brojnih stihova koje napisao,Ä podsjetio je i na jednu veliku ljubav koju äžprovljaÄiâe kroz svoje stvaralaÄtvo. A to je svakako Banja Luka...

Za mnoge BanjaluÄane njegova "Pjesma Banja Luci", za koju je banjaluÄki kompozitor Franjo PetruÄiÄ napisao muziku, i danas predstavlja nezvaniÄnu himnu Banja Luke: ...âeS vrha Ä ehitluka, zidina Kastela
u srce me rani zelena strijela.

Sad kucaju srca Äuborom Vrbasa
i kao kad vjetar aleje talasa

Nosim te u srcu, Äuvam te u duÄi
pjevam samo tebi mojoj Banjaluci.

Ti si radost oka, moja topla luka
ti si san djetinjstva, moja Banjaluka.

I hiljade kuÄa moÄe da se sruÄi
al' ne moÄeÄi nikad ti u mojoj duÄi.

Tu u tom beskraju ti si poput gnijezda
Iz kojeg se vidi i najljepÄa zvijezda.

Nosim te u srcu, Äuvam te u duÄi
pjevam samo tebi mojoj Banjaluci.

Ti si radost oka, moja topla luka
ti si san djetinjstva, moja Banjalukaâiâe

A kako je nastala ova pjesma, Ismet Bekrić objavljuje u predgovoru desetog broja publikacije "Banjalučki izbori - Tražim grad".

Šest stihova koje sam napisao nakon zemljotresa, kada me je pozvao kompozitor Franjo Petrušić i zamolio da do idućeg jutra napišem riječi na njegovu stvorenu glazbu. Šest slogova, pa tri, kao eho "La, la, la". Tako je nastala "Pjesma Banja Luci", koju su tada pjevali osnovci i srednjoškolarci, rasuti po gradovima i odmaralištima tadašnje nam države. Tada nismo ni slutili da ćemo tu pjesmu ponovo pjevati nakon trideset, četrdeset godina, ali sada rasuti beskrajnim prostorima svijeta. Pjesma je zaživjela u nekom novom nostalgijom ozračju, a svako je mogao ponešto i dodati, pa su sada umjesto "hiljadu kuća koje se srušile", pjevali "hiljadu snova koje se srušile". U dogovoru sa autorom glazbe Franjom Petrušićem, koji je nastavio živjeti u Zagrebu, napisao sam i novu verziju prve strofe, pa sada pjesmu možemo pjevati i ovako: "S vrha ehitluka/dolinom Trapista/na dlanu pogleda/ljepota zablista. Sad kucaju srca/izborom Vrbasa/l kao kad vjetar aleje talasa. I hiljadu snova/koje se srušile/ali neće nikad/ti u našoj duši. Tu, u tom beskraj, ti si poput gnijezda/iz kojeg se vidi/najljepša zvijezda...".

Kada već pominjemo 'Banjalučke izbore', prije deset godina, odnosno 2000. godine, Ismet Bekrić pokrenuo je ovu publikaciju. Tada je obavljen prvi broj pod nazivom 'Prepisano sa sedara'. Obavljajući i urednički posao Bekrić je svojevremeno rekao "da su 'Banjalučki izbori' nešto posebno, nešto što je nastalo spontano, što svima nama, rasutima, udaljenima, treba kao razgovor, kao bliskost, kao sjećanje, kao dokaz da smo bili, da jesmo i da ćemo biti".

- Mislio sam prestati s tim projektom nakon desete knjige, ali eto, uvijek ima novih koji me podstiču, hrabre, koji sarađuju - kazao je između ostalog Bekrić u razgovoru sa banjalučkim novinarom i publicistom Bedrudinom Gušićem, koji je jedan od prvih saradnika 'Banjalučkih izbora'. I nije Bekrić prestao sa ovim projektom, jer je u okviru 'Susreta Banjalučana - Vezeni most 2010', promovisan dvanaesti broj 'Izbori', pod nazivom 'Sva ta draga lica'. A ovom prilikom predstavimo i Bekrićevu pjesmu 'Ponovo vidim sva ta draga lica':

Sanjam,

to idem stazom pokraj Vrbasa,
od rebrova kog do novog,
a pored mene prolaze lica
koja me ne primjećuju
i koja ne raspoznajem
u sumaglici dana
bez svitanja i sumraka.

A onda,

okrećem lice prema vodi,
i njenom zrcalu jasnom
ponovo vidim sva draga lica
što mi se smije iako pate
iako žeznu kao sad i ja
dok sanjam staze
i slušam izbor,
kao da čujem glasove onih
što su sve bliži
iako vrijeme i prostranstva
hoće sve više da ih udalje.

A najveći dio stvaralaštva Bekrića je posvetio djeci. U intervjuu za jedne dnevne novine, svojevremeno je kazao da pisanje za djecu "nije nimalo lagan posao, nije nikakvo spuštanje kritičke crte ili lažno 'dodvoravanje' djeci, i svima onima koji tu književnost promatraju kao manje važnu":

"Ne postoje neke posebne definirane granice između književnosti za djecu i književnosti za odrasle. Mnoga djela su pisana za odrasle, a prihvatila su ih i djeca, ili obratno. Knjige uslovno pisane za mlade postale su zajednička literatura i djece i roditelja, i malih i velikih. Neke moje pjesme, recimo, pisao sam misleći prije svega na mlađi uzrast, a prihvatili su ih i oni sa već izgrađenim pristupima ka književnom djelu. Takva je, na primjer, pjesma "Očev kaput", koja je prevedena na više od deset stranih jezika, i koju na književnim susretima čule i odrasli".

Ismet Bekrić rođen je u Banja Luci 1943. godine, a trenutno živi u Ilirskoj Bistrici (Slovenija). Srednju školu završio je u Banja Luci, a Filozofski fakultet, odsjek za književnost, u Sarajevu. Poznat je kao pjesnik, dramski pisac, a radio je i kao novinar. Bio je redovni saradnik "Vesele sveske" i "Malih novina", "Oslobođenja za djecu" i Radio Sarajeva. Njegove pjesme prevedene su na više evropskih jezika, dok su mu knjige objavljene u prevodu na italijanski, turski, makedonski i slovenački jezik. Među najznačajnija djela spadaju: 'Jutro tate Mrguda' (1968), 'Klupa kraj prozora' (1974), 'Otac s kišobranom' (1977), 'Radnička četvrt' (1980), 'Izabrane pjesme' (1980, 1983, 1997), 'Skriveno oko' (1984), 'Očeva breza' (1988), 'Dječije nebo' (1999, 2004) Piše: Mišo VIDOVIĆ

Izvor vijesti: BLIN